

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ และการทำวิจัยในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1.1 ประชากร ประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 27 คน
ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ 27 คน และหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ
39 คน ให้ข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถาม

1.2 ตัวอย่างประชากร ได้แก่ ครูสอนวิชาภาษาต่างประเทศ จำนวน 267 คน
จากจำนวนประชากร 869 คน นำมากำหนดสัดส่วนตัวอย่างประชากรโดยใช้ตารางของมอร์แกน
(Morgan's table) และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

รวมประชากรและตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 360 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่
พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 27 โรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชุด คือ แบบสัมภาษณ์ 1 ชุด และแบบสอบถาม
1 ชุด ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง ใช้สัมภาษณ์ผู้อำนวยการ
โรงเรียน ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิด มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวด
วิชาภาษาต่างประเทศ ตามสาเหตุของปัญหาและแนวคิดในการแก้ปัญหา

2. แบบสอบถาม ใช้สอบถามผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ
และครูสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิด
มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวด
วิชาภาษาต่างประเทศ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ส่วนแบบสอบถามใช้วิธีรวบรวม
ข้อมูลทางไปรษณีย์และด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และจากแบบสอบถามทำการ
วิเคราะห์โดยหาความถี่ ค่าร้อยละ วิเคราะห์เนื้อหาและเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นชายมากกว่าหญิง
ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 50-60 ปี มีอายุราชการ 21 ปีขึ้นไป และส่วนใหญ่มีวุฒิสองปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศใน
ค้ำหลักสูตรและเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน วิธีสอน และ
ตารางสอน สื่อการเรียนการสอน และการใช้ทรัพยากรของชุมชน การนิเทศงานวิชาการ การ
วัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และการวางแผนงานวิชาการ จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ
โรงเรียนพบว่า โดยส่วนรวมแล้วผู้อำนวยการโรงเรียนเห็นว่า มีปัญหาอยู่บ้างทุกด้าน เมื่อพิจารณา
ในประเด็นที่เกี่ยวกับปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวคิดในการแก้ปัญหา มีดังนี้

1. ปัญหาค้ำหลักสูตรและเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร พบว่า

1.1 เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรรายวิชาไม่สมบูรณ์ เนื่องจากมีการประชุม

ปรึกษา พิจารณา และจัดทำร่วมกันต่อไป ควรจัดให้ครูผู้สอนรายวิชาเดียวกันมีการประชุมอภิปราย วิเคราะห์เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรให้สอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาทุกก่อนภาคเรียน

1.2 ครูขาดความรู้ ความเข้าใจในการใช้หลักสูตร เนื่องจากไม่ได้ศึกษา หลักสูตรให้เข้าใจชัดเจน ผู้บริหารโรงเรียนต้องชี้แจง กระตุ้นให้ครูสนใจศึกษาและจัดอบรมให้ความรู้ เตรียมเอกสารหลักสูตร เพื่อศึกษาค้นคว้าให้เพียงพอ

1.3 ผลกระทบจากการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากนักเรียนมุ่งเข้าสู่ระบบกวดวิชาเพื่อเข้าศึกษาต่อ การเรียนการสอนในชั้นเรียนระดับมัธยมปลาย กลายเป็นการกวดวิชา และข้อสอบคัดเลือกมาก ควรมีการประสานให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น และ ใ้มาตรฐานเดียวกัน

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิธีสอน และตารางสอน พบว่า

2.1 จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนมีมากเกินไป เนื่องจากความนิยมของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนที่มีชื่อเสียง และนโยบายของกรมสามัญศึกษาซึ่งขยายตัวบริเวณ ทางแก้ไขคือ ส่งเสริม กระตุ้นครูให้ใช้สื่อการสอนใหม่มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนสนใจใฝ่หัดถึง

2.2 นักเรียนในแผนการเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ 2 ภาษาที่มีความสามารถทางภาษาไม่เพียงพอ เนื่องจากมีนักเรียนจำนวนมากที่เลือกเรียนเพราะความนิยม หรือ ตามผู้ปกครองแนะนำ มีการพิจารณาความสามารถ และทักษะทางภาษาต่อไป แนวทางในการแก้ไขคือ ก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือก ควรได้รับความรู้ และการแนะนำเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ ที่สอง และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้ผู้ปกครอง

2.3 การเรียนการสอนซ่อมเสริมยังไม่มีประสิทธิภาพ มีปัญหาเนื่องจากนักเรียนที่เรียนอ่อน มีก่อนหลายวิชา และไม่ตั้งใจเรียน และครูเห็นว่าเป็นภาระเพิ่ม ในการสอนซ่อมเสริม ควรจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนเรียนดีเพื่อสอนเสริมและนักเรียนที่เรียนอ่อนเพื่อสอนซ่อมเสริม จัดทำสื่อการสอน และบทเรียนสำเร็จรูปสำหรับเด็กแต่ละประเภทซึ่งจะช่วยแบ่งเบาภาระการสอนของครู

2.4 ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสอน โดยเฉพาะการพูด การฟัง มีปัญหาเนื่องจากขาดการฝึกฝน และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้ไม่กล้าพูด ดังนั้น หน่วคววิชาควรมีนโยบายให้ครูทุกคนพูดภาษาที่สอนในชั้นเรียน จัดให้มีอาจารย์เจ้าของภาษา หรือ

ผู้เชี่ยวชาญประจำกลุ่มโรงเรียน และส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษางานต่างประเทศมากขึ้น

2.5 ความรู้และทักษะในการใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ มีปัญหาเนื่องจากครูขาดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนา และเผยแพร่ผลงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอน ให้นำมาใช้ สาธิตการสอน สังเกตการสอนครูที่มีความสามารถ

2.6 ครูไม่ปรับปรุงและพัฒนาการสอน ทำให้ขาดเทคนิคการสอน มีปัญหาเนื่องจากครูขาดความกระตือรือร้น เกษินกับการสอนเดิม ควรจัดให้มีการวางแผนการสอนร่วมกัน และมีการตรวจเยี่ยมชั้นเรียนในขณะที่ครูสอน

2.7 การจรรยาวิชาในตารางสอนไม่เหมาะสมนัก มีปัญหาเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เพราะมีข้อจำกัดในการจัดวิชาพื้นฐานอาชีพ

3. ปัญหาในด้านการเรียนการสอน และการใช้ทรัพยากรของชุมชน พบว่า

3.1 การใช้ทรัพยากรของชุมชนในการเรียนน้อย มีปัญหาเนื่องจากมีความจำกัดในเรื่องเวลาและขาดการสำรวจแหล่งทรัพยากรของชุมชน ขาดการประชาสัมพันธ์ ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน จึงควรมีการสำรวจแหล่งทรัพยากรของชุมชนในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบในโอกาสประชุม

3.2 การผลิต คัดค้น และนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนน้อย มีปัญหาเนื่องจากครูขาดความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ ขาดความกระตือรือร้น ควรจัดอบรม สัมมนาให้ความรู้ และปฏิบัติการ ร่วมกันผลิต คัดค้น จัดให้ครูมีแฟ้มผลิตสื่อ และบริการข่าวสาร

3.3 ขาดห้องเรียนเฉพาะวิชาภาษาต่างประเทศ มีปัญหาเนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ ซึ่งโรงเรียนอาจขอความร่วมมือจากสมาคมที่เกี่ยวข้อง หรือจัดหารายได้

3.4 สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ มีปัญหาเนื่องจากระเบียบของทางราชการในการจัดซื้ออุปกรณ์ มีขอบเขตจำกัด ซึ่งทางโรงเรียนควรหารายได้จากการสนับสนุนโรงเรียนท่านอื่น ๆ มาใช้ในการจัดซื้อ

4. ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ พบว่า

4.1 ขาดการวางแผนการนิเทศงานวิชาการของหมวดวิชา มีปัญหาเนื่องจากหมวดวิชายังไม่มีขอบข่ายการดำเนินงานการนิเทศที่ชัดเจน จึงควรมีการประชุม สัมมนาในหมวดวิชา

เพื่อสำรวจความต้องการ จำเป็น และนำมาใช้ในการวางแผนการนิเทศและดำเนินงาน

4.2 การเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ และผลงานวิจัยให้กับครูน้อยไป มีปัญหาเนื่องจากขาดผู้ประสานงาน และค่าเงินการเผยแพร่ ผลงานวิจัยอ่านเข้าใจยาก จึงควรมีองค์การบริการความรู้และประยุกต์งานวิจัย แลวนำมาเผยแพร่ให้กับโรงเรียนต่าง ๆ ส่งเสริมให้ครูเข้าเป็นสมาชิกศูนย์วิชาการต่าง ๆ

4.3 ครูผู้เข้าอบรม ประชุม สัมมนา ไม่ได้นำความรู้มาใช้และเผยแพร่เท่าที่ควร มีปัญหาเนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในตนเองที่จะทำสิ่งใหม่ และความไม่พร้อมในด้านอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ประกอบ จึงควรกำหนดให้ผู้ที่ได้รับการอบรม สัมมนา จัดทำบันทึก หรือทำการเผยแพร่ความรู้ และมีการติดตามผลอย่างคอบเนื่อง

4.4 ความรู้ ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการ มีปัญหาเนื่องจากครูมีความรู้ความเข้าใจยังไม่ถูกต้องตรงกัน ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร ควรให้ความรู้ความเข้าใจ โดยการประชุมสัมมนา เพื่อสร้างความเข้าใจให้ถูกต้องตรงกัน และจัดกิจกรรมก่าชนิเทศใหม่มากขึ้น

5. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า

5.1 ขาดระบบการเก็บข้อสอบเพื่อศึกษาค้นคว้า และพัฒนาคุณภาพ มีปัญหาเนื่องจากขาดผู้ริเริ่ม และการปฏิบัติต่อเนื่อง ควรมีการประชุมอภิปรายถึงความสำคัญจำเป็น เพื่อให้เข้าใจตรงกัน และร่วมมือกันจัดทำ

5.2 ขาดเครื่องมือเพื่อบริการด้านการวัดผลและประเมินผลจากภายนอก โรงเรียน มีปัญหาเนื่องจากขาดผู้คิดริเริ่มดำเนินการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือกลุ่มโรงเรียน ยังไม่ได้จัดทำเครื่องมือวัดผลไว้ให้เพียงพอ ควรมีการประสานงานในกลุ่มโรงเรียนเพื่อจัดทำ และใช้แบบทดสอบมาตรฐานร่วมกัน และโรงเรียนควรจัดให้มีผู้ประสานงานบริการ

5.3 ขาดการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ เนื่องจากครูไม่เข้าใจวิธีการวิเคราะห์ข้อสอบ และไม่มีเวลา จึงควรมีการประชุมครูในหมวดวิชาเพื่อให้ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้อง และร่วมมือกันจัดทำ โดยมีผู้ประสานงานรายวิชา

5.4 ครูมีความรู้และทักษะในการวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอ เนื่องจากได้รับความรู้การวัดผลการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารน้อย ควรได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง

6. ปัญหาการวางแผนงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ทว่า

6.1 ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการน้อย มีปัญหาเนื่องจากการประชุม มีการอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานน้อย ดังนั้นในการประชุมแต่ละเดือนต้องมีการอภิปรายรวบรวมปัญหา ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการวางแผน

6.2 ขาดการรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยให้เป็นระบบ มีปัญหาเนื่องจากครูยังไม่เห็นความสำคัญ จำเป็นของระบบข้อมูล มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีผู้รับผิดชอบรวบรวมข้อมูลทางวิชาการให้เป็นระบบ เพื่อความถูกต้อง และสะดวกที่จะใช้เพื่อการวางแผน

6.3 ความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อปรับปรุงงานวิชาการ มีปัญหาเนื่องจากครูขาดความกระตือรือร้น ไม่มีเวลาเพียงพอ ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดต้องส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูศึกษาค้นคว้าด้านวิชาการ จัดบริการข่าวสารความรู้อยู่เสมอ สร้างขวัญและกำลังใจ

ตอนที่ 3 สดภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีอายุราชการ 21 ปีขึ้นไป และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 1-10 ปี และส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติการสอน

2. ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มีอายุราชการ 21 ปีขึ้นไป มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 1-10 ปี ปฏิบัติการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ระหว่าง 11-15 ปี และมีหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากการสอน

3. ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 36-45 ปีขึ้นไป มีอายุราชการระหว่าง 11-15 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ปฏิบัติการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ระหว่าง 16-20 คาบ และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากการสอน

ตอนที่ 4 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ จากการตอบแบบสอบถามของผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอน

ภาษาต่างประเทศ โดยส่วนรวมผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีปัญหาอยู่บ้างทุกด้าน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาคำหลักสูตรและเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร พบว่า ปัญหาอันดับแรกคือผลกระทบจากระบบการสอบคัดเลือกเข้าในสถานอุดมศึกษาของรัฐ ปัญหารองลงมาคือ เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรในแต่ละรายวิชาไม่สมบูรณ์เพียงพอ ส่วนที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ ไม่สะดวกในการใช้เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร

2. ปัญหาการเรียนการสอน วิธีการสอน และตารางสอน พบว่า ปัญหาอันดับแรกคือ จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนมีมากเกินไป ปัญหารองลงมาคือ นักเรียนในแผนการเรียนที่เลือกภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา มีความสามารถทางภาษาไม่เพียงพอ ปัญหาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสอน โดยเฉพาะการพูดและการฟัง และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ ครูขาดความรับผิดชอบในการสอน ไม่เตรียมการสอน สำหรับปัญหาคำตารางสอน พบว่า มีปัญหาบ้างเล็กน้อยในเรื่องรายวิชาในตารางสอนยังไม่เหมาะสม

3. ปัญหาคำสื่อการเรียนการสอนและการใช้ทรัพยากรของชุมชน พบว่า ปัญหาแรกคือ การใช้ทรัพยากรของชุมชนในการเรียนการสอนน้อย ปัญหารองลงมาคือ การผลิตฝึกค้นและนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอน และขาดห้องเรียนเฉพาะวิชาภาษาต่างประเทศ และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนไม่ได้รับความสะดวกในการใช้สื่อการสอน

4. ปัญหาคำการนิเทศงานวิชาการ พบว่า ปัญหาอันดับแรกคือ การเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการ และผลงานวิจัยให้ครูน้อยเกินไป ปัญหารองลงมาคือ ความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการ และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนา ศึกษาต่อเพื่อพัฒนาความรู้ต่อไป

5. ปัญหาคำการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า ปัญหาอันดับแรกคือ หมวดวิชาไม่ได้วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบรายวิชาอย่างสม่ำเสมอ ปัญหารองลงมาคือ ครูมีความรู้และทักษะในการวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอ และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ การทดสอบความรู้นักเรียนก่อนการเรียนการสอน ไม่สามารถจัดทำได้ทุกรายวิชา

6. ปัญหาคำการวางแผนงานวิชาการของหมวดวิชา พบว่า ปัญหาอันดับแรกคือ ขาดการรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการของหมวดวิชาให้เป็นระบบ ปัญหารองลงมาคือ ความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อปรับปรุงงานวิชาการของหมวด และครูมีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการน้อย ที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ แผนงานวิชาการของหมวดวิชาไม่ได้แจ้งให้ครูทราบล่วงหน้า

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษา
ต่างประเทศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร"
มีประเด็นที่น่าสนใจซึ่งจะนำมาอภิปรายและเสนอแนะดังนี้คือ

1. ปัญหาคุณภาพหลักสูตรและเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร

จากการวิจัยพบว่า ผลกระทบจากระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาน
อุดมศึกษาของรัฐ เป็นปัญหาสำคัญต่อหลักสูตรการสอน กล่าวคือ การเรียนการสอนในระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายมุ่ง เน้น เพื่อสอบเข้าสถานับอุดมศึกษาของรัฐ การสอนมักเน้น เนื้อหาตาม
แนวข้อสอบ คล้ายการกวดวิชา จึงทำการเรียนการสอนบางทักษะลดลง ดังที่อภิชัย พันธเสน
(2529 : 22) กล่าวถึงพฤติกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไว้ว่า
"ในสถานศึกษาหลายแห่งมีพฤติกรรมคล้ายกับสถานกวดวิชา กล่าวคือ เน้นการเรียนการสอนเพื่อ
สอบคัดเลือกเข้าสถานับอุดมศึกษาเป็นพิเศษ" ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อทดสอบมีความยาก ดังที่
ศิริรัตน์ นีละคุปต์ (2524 : 115-126) ใ้วิเคราะห์ข้อสอบภาษาอังกฤษ กข. และ กขค.
ปี พ.ศ. 2526 และ 2527 และผลปรากฏว่า ข้อสอบส่วนใหญ่จะเน้นการอ่าน กล่าวคือภาษา
อังกฤษ กข. ปี พ.ศ. 2526 และปี พ.ศ. 2527 มีน้ำหนักของทักษะการอ่านร้อยละ 60 และ
79 ตามลำดับ และในส่วน "การอ่านเพื่อความเข้าใจ" นี้ ข้อสอบอยู่ในระดับยากถึงยากมาก
ทั้ง 2 ฉบับ และ ทั้ง 2 ปีการศึกษา แต่ให้ข้อสรุปว่า เมื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องกับหลักสูตร
นับว่ามีความสอดคล้อง เพราะในหลักสูตรทักษะการอ่านได้รับการเน้นมากที่สุด โดยสังเกตจาก
วิชาเลือกที่ระบุไว้ในหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ อัจฉรา วงศ์โสธร (2527 : 94) ที่กล่าวว่า
ข้อทดสอบภาษาอังกฤษคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถานศึกษาของรัฐเป็นข้อสอบสัมฤทธิ์ผลหลัก
มัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ซึ่งอาศัยทฤษฎีของการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย อย่างไรก็ตาม
ก็ตาม ควรจะต้องมีการประสานการจัดการเรียนและการสอน และการสอบคัดเลือกเข้าสถานับ
อุดมศึกษาให้มีมาตรฐานในระดับเดียวกัน ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการกวดวิชา และเมื่อพิจารณาการ
จัดการเรียนการสอนกับหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร ยังไม่
สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
อักษรา ประสิทธิ์ศิลป์ (2531 : 111) ที่พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอน
ปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียน

การสอนค้ำหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย และได้รับการพัฒนาความรู้น้อยมาก เพียงร้อยละ 1.39 เท่านั้น และอีกสาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่ปฏิบัติการสอนอยู่ในช่วง 11-15 ปีขึ้นไป (ดังปรากฏในตารางที่ 16) เคยชินกับการสอนตามหลักสูตรเดิม เมื่อมีการเปลี่ยนหลักสูตรจากเดิมทั้งระบบ และครูไม่ได้ศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจชัดเจน ทำให้จัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามหลักสูตร จึงต้องมีการส่งเสริมให้ครูได้เพิ่มความรู้ กระตุ้นให้ครูศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจชัดเจน เพราะหลักสูตรจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จะต้องศึกษา เข้าใจ มีความชำนาญในการใช้หลักสูตร (สันต์ ธรรมบำรุง 2527 : 119) ซึ่งครูผู้สอนเองก็มีความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ค้ำหลักสูตร ทั้งผลการวิจัยของ ชัน ตรีวรพันธ์ (2528 : 44) ที่พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมมีความต้องการพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ในค้ำหลักสูตรในระดับมาก ดังนั้นหากได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้ และกระตุ้นให้ครูศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจอย่างชัดเจนย่อมสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ปัญหาการบริหารจัดการเรียนการสอนและวิธีสอน

จากผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่เป็นปัญหามาก (มากกว่าร้อยละ 80 ของผู้ตอบแบบสอบถาม) ในการจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาภาษาต่างประเทศคือ จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนมีมากเกินไป ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการฝึกทักษะ โดยเฉพาะการพูดเพราะปฏิบัติไม่ทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับที่ ฉวีวรรณ เต็มพิทักษ์ (2528 : 160) กล่าวถึงปัญหาจำนวนนักเรียนที่มากเกินไปว่า ทำให้วิชาที่ต้องฝึกทักษะ เช่น พูด อ่าน ทำไคน้อย การเรียนการสอนจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร นอกจากจำนวนนักเรียน โดยเฉพาะมัธยมศึกษาตอนต้นที่มากเกินไปแล้ว ยังพบปัญหานักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่างกัน เนื่องจากในระดับประถมศึกษาบางโรงเรียนไม่ได้เปิดสอนภาษาอังกฤษ ทำให้เป็นปัญหาในการจัดเนื้อหาวิชาที่จะให้เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งเนื้อหาวิชา มีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ สنجัด อูหรานันท์ (2525 : 55) เน้นถึงความสำคัญของการเลือกและจัดเนื้อหาวิชาว่า ควรคำนึงถึงระดับความยากง่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียน และให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกับพื้นฐานความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และอีกปัญหาหนึ่งที่พบจากผลการวิจัยมาจะนามากกล่าวคือ นักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา มีความสามารถทางภาษาไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นปัญหาให้กับครูผู้สอน และมีโรงเรียนเปิดสอนน้อยลง จากสถิติโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาฝรั่งเศส ปี 2531 ลดลงและอาจจะ

ปิดการสอนลงเกือบ 100 โรงเรียน (หน่วยศึกษานิเทศก์ ภาควิชาภาษาฝรั่งเศส 2531 : 79) ดังนั้นหน่วยศึกษานิเทศก์ ภาควิชาภาษาฝรั่งเศสจึงได้จัดทำ วิดีโอ แผนะแนวการเรียนภาษาฝรั่งเศส เกี่ยวกับบทบาท ประโยชน์ และความสำคัญของภาษาฝรั่งเศส ฯลฯ ให้โรงเรียนต่างๆที่สนใจขอยืม ไปแผนะแนวแก่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และในลักษณะเดียวกันนี้โรงเรียนต่างๆควรจัดหา หรือจัดทำข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศที่สอนที่โรงเรียนเปิดสอนให้กับนักเรียนที่สนใจ เพื่อจะได้มีโอกาสพิจารณาความสามารถของตนเอง และความขากง่ายของภาษาก่อนตัดสินใจ และอีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่พบคือ ความสามารถของครูในการใช้ภาษาที่สอนโดยเฉพาะการพูด การฟัง ไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับสังเวียน สฤทธิกุล (2521 : 3-4) ที่กล่าวว่า ส่วนใหญ่ครู-อาจารย์ภาษาอังกฤษจะมีความสามารถเฉพาะในเรื่อง การสอนอ่าน สอนไวยากรณ์ ส่วนการฟังและพูดนั้นยังคงปรับปรุง ในการสอนภาษาต่างประเทศ ในปัจจุบันมุ่งให้ครูใช้ภาษาในการสื่อสารได้ ดังนั้นการสอนในชั้นเรียนควรที่ครูจะต้องใช้ภาษาที่สอน เพื่อให้ผู้เรียน เกิดความคุ้นเคยและเห็นประโยชน์ของภาษาที่เรียน (ยุทธิ โภคศิริฤกษ์ 2528 , 112) ซึ่งสอดคล้องกับ ระวีวรรณ ศรีศรีรัตน์ (2520 : 13-14) กล่าวว่า ครูต้องมีความรู้ด้านภาษาที่สอนเป็นอย่างดี มีความรู้ชัดแจ้งเกี่ยวกับเรื่องเสียง สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน สามารถให้เด็กเลียนเสียงครูได้อย่างถูกต้อง แต่ผลการวิจัยของ อักษรา ประสิทธิ์ศิลป์ (2531 : 118) พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีความรู้ด้านสัทศาสตร์อยู่ในระดับน้อย และได้รับการเพิ่มพูนความรู้ในด้านนี้น้อยมาก เพียงร้อยละ 1.40 จึงจำเป็นต้องเพิ่มพูนความรู้ให้กับครูในด้านดังกล่าวอย่างทั่วถึง สำหรับครู-อาจารย์ผู้สอนมีความต้องการที่จะพัฒนาการพูดและการฟังระดับมาก ดังผลการวิจัยของ ชื่น ศรีวีรพันธ์ (2528 : 44) พบว่า ครูมีความต้องการระดับมากที่จะพัฒนาความสามารถในเรื่องทักษะการฟังและพูด ในระดับที่ใช้สื่อสารกับชนชาติเจ้าของภาษาได้ จึงต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติม

3. ปัญหาความต้องการเรียนการสอนและการใช้ทรัพยากรของชุมชน

จากผลการวิจัยพบว่า ในการเรียนการสอนมีการใช้ทรัพยากรของชุมชนในการเรียนการสอนน้อย ทั้งนี้เนื่องจากเวลาในการเรียนการสอนมีจำกัด และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นที่จะใช้เพื่อการเรียนการสอนยังไม่ได้มีการสำรวจอย่างทั่วถึง และบางโรงเรียนอยู่ห่างไกลจากแหล่งวิชาซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกใจ ใสสุก (2522 : 168) และผลการวิจัยของ อเนก หิรัญ (2522 : 139) ที่พบว่า มีการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นในการเรียนการสอนน้อย

และจากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรชุมชนในการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ ปรากฏว่ามีบางโรงเรียนได้เชิญศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน ผู้ปกครองนักเรียน หรือบุคคลในท้องถิ่น ที่เคยได้รับทุนในโครงการต่างๆ ไปศึกษาดูงานต่างประเทศมาให้ความรู้ คำแนะนำ เพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจและเห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศที่จะนำไปใช้ ประโยชน์ และได้เชิญนักเรียนต่างชาติในโครงการ เอเอฟเอส มาร่วมกิจกรรมให้ถึงความรู้ และความบันเทิงในเทศกาลต่างๆ เช่น วันคริสมาสต์ วันวาเลนไทน์ เป็นต้น ส่วนการให้ความรู้ ด้านวิชาการโดยตรงนั้น มีบางโรงเรียนได้เชิญครูคุณวุฒิมาสอน เสริมความรู้ให้นักเรียนในวันหยุด สุดสัปดาห์ แม้ว่าผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนโดยตรงน้อย แต่มีส่วนร่วมด้าน สนับสนุนการเรียนการสอนมากในนามของสมาคมฯ เช่น บริจาควัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ส่วนปัญหาใน ด้านการผลิต ทักษะและนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนน้อย อาจเนื่องจาก ครูขาดความรู้ทำให้ขาดความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ ดังนั้นควรมีการเผยแพร่ ความรู้ด้านข่าวสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องให้ครูอย่างต่อเนื่อง ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจ ให้ครูได้รวมกันผลิต ผลิต และนำไปใช้ จัดให้มีการอบรม สัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการ ซึ่งครูก็มีความต้องการในด้านการอบรม สัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการในเรื่องการผลิตและการใช้สื่อใน การเรียนการสอน จะเห็นได้จากผลการวิจัยของ ชัน ทวีวรพันธ์ (2528 : 45) พบว่า ครู ต้องการให้มีการฝึกอบรม สัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการในการผลิตและการใช้สื่อการเรียน สอนบ่อยๆ อย่างสม่ำเสมอทุกปีหรือทุกครึ่งปี และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ครูผลิตและใช้สื่อการเรียน การสอนมากขึ้น ได้มีผู้อำนวยการโรงเรียนที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อ เสนอแนะว่า ควรจัดให้ครูทุกคน มีแต่ไม่รวบรวมสิ่งที่ได้ผลิต ทักษะ และนำไปใช้ได้ผล และให้ส่งหัวหน้าหมวดวิชาทุกเดือน และให้ หัวหน้าหมวดส่งฝ่ายวิชาการ เผยแพร่ให้หมวดวิชาอื่นๆ ซึ่งอาจจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยทั่วกัน ส่วนอีกปัญหาหนึ่งพบว่าครูมีความรู้ด้านการผลิตและการใช้สื่อเพียงพอแต่ไม่กล้ามาใช้ ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ อักษรา ประสิทธิ์ศิลป์ (2531 : 116) พบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจในด้าน สื่อการสอน แต่ไม่ได้นำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ เพราะครูส่วนใหญ่ไม่ถนัดใช้สื่อการสอน อาจมีสาเหตุจากอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอเพราะขาดงบประมาณ และจากผลการวิจัย ในครั้งนี้ยังพบว่ายังมีปัญหาด้านขาดสื่อการสอนประเภทวัสดุ อุปกรณ์ที่ราคาแพงทั้งนี้เพราะการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์นั้นมีข้อจำกัด และปัญหาขาดห้องเรียน เฉพาะวิชาภาษาต่างประเทศเนื่องจาก งบประมาณไม่เพียงพอ ปัญหาด้าน ข้อจำกัดดังกล่าวนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อักษรา ประสิทธิ์ศิลป์ (2531 : 115) ที่พบว่า ในการเรียนการสอนมีปัญหามากเพราะอุปกรณ์ไม่เพียงพอ เนื่องจากขาดงบ

ประมาณในการจัดซื้อ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สดาพร พันธุ์ประยูร (2530 : 198) พบว่า การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนมีสาเหตุมาจากข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณจัดสรร แม้โรงเรียนจะได้รับการสนับสนุนการเงินจากสมาคมฯต่าง ๆ เช่น สมาคมผู้ปกครองฯ สมาคมศิษย์เก่า ฯลฯ ก็ยังไม่เพียงพอ เพราะการสอนภาษาต่างประเทศกับนักเรียนจำนวนมาก จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ตามสัดส่วนที่อุปกรณ์ซึ่งมีราคาแพง และรายวิชาที่สอนมีจำนวนมากจึงไม่เพียงพอ ส่วนในด้านการได้รับความสะดวกในการใช้สื่อการสอนนับว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดที่นับว่าเป็นที่นำขึ้นที่จะช่วยสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้ครูเพิ่มขึ้นเพราะในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะมีครูสอนในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 30 คน และครูทั้งโรงเรียนโดยเฉลี่ยประมาณ ไม่น้อยกว่า 200 คน หากไม่ได้รับความสะดวกอาจจะทำให้การใช้สื่อที่น้อยอยู่แล้วน้อยมากยิ่งขึ้น

4. ปัญหาความการนิเทศงานวิชาการ

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับ การนิเทศงานวิชาการยังไม่ถูกต้องตรงกัน ยังมีครูจำนวนมากยังเข้าใจว่าการนิเทศคือการสังเกต การสอนเท่านั้น และยังขาดความร่วมมือและการยอมรับซึ่งกันและกันเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศไม่เพียงพอ และมีการจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติ เพื่อให้ครูมี โอกาสศึกษาค้นคว้าทำงานร่วมกันน้อย เนื่องจากไม่มีเวลาเพียงพอ และขาดบุคลากรที่มีความรู้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นีวัตร นาคะเวช (2528 : 119) เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการ จัดกิจกรรมการนิเทศการศึกษา พบว่าโรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ขาดวิทยากร และผู้เชี่ยวชาญ ขาดการนิเทศและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ครูไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมนิเทศ ครูขาดการยอมรับและศรัทธาคือผู้นำ และสอดคล้องกับที่ สดาพร พันธุ์ประยูร (2530 : 185) กล่าวถึงครูขาดการยอมรับไว้ว่า ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนมีวุฒิทางการศึกษาเท่าเทียมกัน จึงทำให้เกิดความไม่เชื่อถือ จึงควรจัดกิจกรรมการนิเทศให้มากขึ้น เพื่อครูจะได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน มากขึ้น ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน และจากการวิจัยพบว่าอีกปัญหาหนึ่งคือการนิเทศงานวิชาการใน หมวดวิชาไม่ก้าวหน้าคือ ขาดการวางแผนการนิเทศงานวิชาการของหมวดวิชา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหมวดวิชาฯยังไม่มีการช่วยการดำเนินงานในการนิเทศที่ชัดเจน ทำให้การปฏิบัติงานในการ นิเทศขาดระเบียบ และมีการปฏิบัติเป็นครั้งคราวไม่ต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสงค์ สังข์ไชย (2526 : 133-136) พบว่า ปัญหาการจัดการนิเทศการศึกษาคือ ส่วนใหญ่

มีการปฏิบัติเป็นครั้งคราวและไม่มีระบบแบบแผน ดังนั้นในการดำเนินงานการนิเทศที่จะให้มีประสิทธิภาพจะต้องมีการวางแผนเพื่อให้มีระบบระเบียบที่คึกคักที่ อ้อม ประพนอม (2528 : 5) กล่าวว่าการนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาต้องการการวางแผนที่รัดกุม การจัดการที่ดี การบริการที่เหมาะสมที่จะใช้หลังบุคคลมารวมกันทำงานให้เกิดผลงานที่แท้จริง ทั้งนี้จะต้องเป็นความร่วมมือของครูในหมวดวิชาเพื่อทำการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล วางแผน ปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรในหมวดวิชาให้ดีขึ้น (วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ 2528 : 92) นอกจากนี้ จากผลการวิจัยยังพบปัญหาที่ลดความเจริญในอาชีพครูคือ การเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลการวิจัยให้กับครูน้อยไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สดภาพ ทัศนประยูร (2530 : 185) ที่พบว่า การแนะนำให้ครูนำผลงานวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนปฏิบัติตนน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการเผยแพร่ผลงานวิจัย และความไม่เข้าใจในการอ่านผลงานวิจัย ตลอดจนการจัดทำข้อเสนอแนะในการวิจัยมักไม่สัมพันธ์กับผลที่ได้ (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2528 : 11) และกรณีที่การเผยแพร่ผลงานวิจัยยังไม่ประสบผลสำเร็จ โกวิท ประวาลพุกษ์ (2524 : 23) กล่าวว่า เนื่องจากงานวิจัยเป็นลักษณะงานทางวิชาการที่อ่านยาก จึงทำให้ไม่มาสนใจ และมีที่เหตุผลต่าง ๆ ที่บุคคลทั่วไปไม่สามารถเข้าใจได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยที่ประยุกต์และเรียบเรียงให้เข้าใจได้ง่ายให้กับครูอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมให้ครูได้ก้าวหน้าในอาชีพ หันต่อความเจริญ ดังที่ กอ สวัสดิ์พาณิชย์ (2516 : 20) กล่าวว่า งานวิชาการในโรงเรียนจะก้าวหน้าถ้าส่งเสริมให้ครูก้าวหน้าทางวิชาชีพให้การทำงานในหน้าที่ของครูดีขึ้น ช่วยเหลือในเรื่องวัสดุ ขาดสาร เรื่องราวที่เป็นความรุ้พิมพ์เป็นเอกสาร เผยแพร่แก่ครู

5. ปัญหาคามการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า ครูมีความรู้และทักษะในการวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอ ยังไม่สามารถออกข้อสอบได้ทุกสมรรถภาพ โดยเฉพาะครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ปรากฏตามตารางที่ 16 และตารางที่ 20) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ทุทธศักราช 2524 ปีการศึกษา 2526 พบว่า ครูไม่มีความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ไม่เข้าใจระเบียบการวัดและประเมินผล ควรมีการอบรมในเรื่องนี้อย่างทั่วถึง และครูไม่สามารถออกข้อสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ยังคงวัดผลโดยเน้นเนื้อหาในแบบเรียน (กรมวิชาการ 2526 : ภาคผนวก 1-37) และสอดคล้องกับผลการวิจัย

ของ อักษรา ประสิทธิศิลป์ (2531 : 117) ที่พบว่าครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ชาติความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลในเรื่องหลักการประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 หลักการสร้างข้อสอบที่ดี และหลักการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องศึกษาแนวการวัดผลการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารให้ลึกซึ้งถูกต้อง และต้องมีการติดตามผลคุณภาพเครื่องมือที่ใช้วัดโดยการวิเคราะห์ข้อสอบอยู่เสมอว่า มีความสอดคล้องกับหลักสูตรและครอบคลุมหรือตรงจุดประสงค์ที่สอนเพียงใด มิฉะนั้นจะไม่สามารถทราบได้ว่าผู้เรียนพัฒนาไปตามจุดหมายของหลักสูตรกำหนดไว้หรือไม่ และเนื่องจากระเบียบการวัดผลและประเมินผลการเรียนเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ครูจึงควรได้รับการนิเทศ เพิ่มพูนความรู้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจากผู้รับผิดชอบด้านวัดผลประเมินผลของโรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชา เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ตามระเบียบการวัดผล นอกจากนี้ยังพบว่าครูจำนวนมากขาดการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากไม่เข้าใจวิธีการวิเคราะห์ข้อสอบ และไม่มีเวลา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุเทีฆ ละอองทอง (2527 : 56) ที่พบว่าปัญหาความไม่พร้อมของครูในการทำการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงมาตรฐานของ เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนมีอยู่หลายอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากไม่มีเวลาในการวิเคราะห์ข้อสอบ ขาดความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน ไม่เข้าใจวิธีการวิเคราะห์ข้อสอบ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สดภาพ ทัณธิประยูร(2530 :205) ที่ว่าขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์แบบทดสอบ และเมื่อขาดการวิเคราะห์ข้อสอบ ครูย่อมไม่ทราบถึงความเหมาะสมและความยากง่ายของข้อสอบนั้นได้ ดังที่ สุภาพ วาศเขียน และอรทัณธิ โภชนดา (2518 : 63) กล่าวว่า ผลการวิเคราะห์ข้อสอบจะทำให้ทราบว่าข้อสอบดี ๆ นั้น มีวิธีการสร้างอย่างไร มีข้อผิดพลาดอย่างไร อันจะเป็นแนวทางนำไปสู่การสร้างข้อสอบมาตรฐาน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในโอกาสต่อไป ดังนั้นจึงต้องส่งเสริมให้ครูได้มีความรู้และสนับสนุนให้ครูได้วิเคราะห์ข้อสอบ และจัดทำแบบทดสอบมาตรฐานรวบรวมเป็นคลังข้อสอบไว้ใช้และพัฒนาคุณภาพต่อไป

6. ปัญหาการวางแผนงานวิชาการ

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาแรกคือ ขาดการรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการของหมวดวิชาให้เป็นระบบ และครูมีส่วนร่วมในการวางแผนของหมวดวิชาน้อย ปัญหาดังกล่าวนี้ว่าเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการวางแผนงานวิชาการ เพราะในการวางแผนงานวิชาการในหมวดวิชา คณะครู

ผู้สอนควรจะต้องใคร่ร่วมกันวางแผน ดังที่ กนก จันทร์ขจร (2531 : 128-130) ได้ให้ข้อคิดของการมีส่วนร่วมในการวางแผนสรุปไว้ว่า การวางแผนงานวิชาการจะต้องเป็นการวางแผนโดยคณะกลุ่มบุคคล เพราะครูยึดมั่นในเหตุผล มีความภูมิใจในความคิดของทุกคน ชอบคิดและปฏิบัติตามแนวคิดของกลุ่ม ดังนั้น จึงให้กลุ่มบุคคลหาแผนปฏิบัติการร่วมกัน โดยโรงเรียนควรจัดให้คณะครู-อาจารย์ผู้สอนใคร่ร่วมกันวางแผนงานวิชาการในหมวดวิชาของตน โดยคณะครูผู้สอนทุกคนจะต้องศึกษาวิเคราะห์จุดประสงค์ของกลุ่มวิชา จุดประสงค์รายวิชา คือ งาน โครงการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ เป็นภาคปฏิบัติ เพื่อให้สนองจุดประสงค์รายวิชาที่ตนสอน ส่วนปัญหาที่พบในค่านระบบข้อมูลซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการวางแผน กล่าวคือ เพื่อวิเคราะห์นโยบาย ต้องสำรวจปัญหาและความต้องการซึ่งจะได้อาจมาจากข้อมูลที่รวบรวมไว้เพื่อนำมากำหนดจุดประสงค์ของการแก้ปัญหา และต้องรวบรวมข้อมูลเพื่อพิจารณาข้อจำกัด และหาวิธีแก้ หากข้อมูลไม่พร้อมหรือกระจัดกระจายไม่เป็นระบบ อาจทำให้การวางแผนมีการผิดพลาด ไม่บรรลุเป้าประสงค์ได้ การวางแผนที่ผิดพลาดทำให้เกิดการตามแก้ปัญหา ดังที่ อเนก หิรัญ (2523 : 137) ได้วิจัยพบว่า เมื่อมีการวางแผนปรับปรุงงานวิชาการปฏิบัติน้อย ทำให้เกิดการตามแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังพบปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่งคือ ความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อปรับปรุงงานวิชาการ หันนี้อาจเป็นเพราะครูมีเวลาน้อย เพราะมีงานสอนและงานอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนต้องรับผิดชอบ (ปรากฏตามตารางที่ 16) หรืออาจเป็นเพราะกาลเวลาในการทำงานผ่านพ้นไป ๆ ทำให้ความรู้ความสามารถลดน้อยลง ทำให้ขาดความกระตือรือร้น ดังที่ หวงเพ็ญ อินทรประวัตติ (2521 : 10) กล่าวว่า กาลเวลาที่ผ่านไปจะทำให้มาตรฐานของครูลดน้อยลงไปได้ การให้การอบรมหรือเปิดโอกาสสำหรับการศึกษาคือ จึงเป็นรูปแบบของการพัฒนาความสามารถที่ครูส่วนมากต้องการ เมื่อครูมีความรู้ความสามารถ มีเวลาเพียงพอ และเมื่อครูมีส่วนได้รับผลดีจากการศึกษาค้นคว้าปรับปรุงงานวิชาการแล้ว ย่อมทำให้เกิดความสนใจเพิ่มขึ้น ดังที่ กนก จันทร์ขจร (2531 : 128) ได้ให้ข้อคิดที่ควรยึดเป็นหลักในการปรับปรุงพัฒนางานวิชาการไว้ว่า มนุษย์เป็นสัตว์โลกที่มีเหตุผล และรู้จักเลือกทำในสิ่งที่เห็นประโยชน์แก่ตนเองก่อน ฉะนั้นการปรับปรุงพัฒนางานวิชาการจะต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ประโยชน์แก่ครู ถึงตัวครู มีการให้สวัสดิการ ให้บริการ ให้ความช่วยเหลือและให้ผลงานนับตกแก่ตัวครู กลุ่มครู โรงเรียน และสังคมชุมชนในที่สุด อย่างนี้ครูจึงจะยินดีรับกับงานนั้น ๆ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ คอทมวองงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องของดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

1. ควรจัดบริการความรู้ด้านวิชาการและผลงานวิจัยแก่ครูให้กว้างขวาง โดยมีหน่วยงานเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ และประยุกต์ผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและพัฒนาอาชีพครู ให้ครูได้รับความรู้อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์และความก้าวหน้าทางวิชาการ
2. ควรจัดการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านหลักสูตร วิธีสอน การวัดผลและประเมินผล ฯลฯ โดยจัดทำเป็นระยะ ๆ และควรใช้เวลาานพอสมควร มีการนิเทศ และติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ
3. ควรให้บริการด้านเอกสารหลักสูตรไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ให้ทั่วถึงและเพียงพอ และจัดบริการวัสดุการสอน (Software) ประเภทเทปบันทึกเสียง และเทปโทรทัศน์เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะด้านฝึกทักษะการพูด และการฟัง เพื่อช่วยคลอบคลุมในการสอนนักเรียนจำนวนมาก
4. ควรสนับสนุนให้ครูสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ศึกษาดูงานในต่างประเทศมากขึ้น และควรจัดให้ครู-อาจารย์เจ้าของภาษาประจำกลุ่มโรงเรียน เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำด้านการเรียนการสอน และด้านอื่น ๆ ซึ่งครูผู้สอนจะได้มีโอกาสสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและฝึกทักษะการพูด และการฟังเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

1. ต้องส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูได้รับความรู้และศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง จากผลการวิจัยตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงใช้หลักสูตรปัจจุบัน พบปัญหาความครุขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรมาโดยตลอด เช่น ผลงานวิจัยของ อรอรล บูรณารมย์ (2521 : 109-136) นพมาศ รัตนปริตกุล (2523 : 76-77).....อักษรา ประสทธิศิลป์ (2531 : 108-110) และผลการวิจัยของผู้วิจัย (2532 : 111) หากครูไม่เข้าใจและไม่สนใจรายละเอียดของหลักสูตร ผลการเรียนการสอนจะไม่มีจุดหมายที่แน่นอน และไม่สามารถบรรลุจุดหมายของหลักสูตร ดังนั้น

ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องใส่ใจในหลักสูตรและชี้ชวน ชักนำ ใ้ครูทุกคนสนใจหลักสูตรให้ไ้
 กังที่ คุษฎี พงศ์ศาสตร์ (2531 : 189) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการใช้
 หลักสูตร หอสรูปไ้คังนี้ ผู้บริหารจะต้องชักนำและวางมาตรการใ้ครูผู้สอนสนใจหลักสูตร จุด
 เริ่มตนของการเรียนการสอนอยู่ที่หลักสูตร ไม่ใช่แบบเรียนหรือคู่มือ หน้าที่โดยตรงและจำเป็น
 อย่างยิ่งของบริหารคือ จะต้องชี้ชวน ชักนำใ้ครูผู้สอนถกกันมาสนใจ ทำความเข้าใจหลักสูตรให้
 ไ้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูผู้สอนทุกคนจะต้องเข้าใจหลักการ จุดหมายของหลักสูตรอย่างแจ่มชัด
 จนจำไ้ การเรียนการสอนจึงจะมีคุณภาพ ประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรไม่หลงทาง

2. ส่งเสริมและสนับสนุนใ้ครูใ้รับความรู้เพิ่มเติมในคำาวิธีสอน การผลิตและการ
 ใช้สื่อ การวัดผลและประเมินผล ฯลฯ การใ้ความรู้ควรทำเป็นระยะ เช่นทุกปีหรืออย่างน้อยทุก
 2 ปี เพราะวิธีกาต่าง ๆ มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงอยู่บ่อย ๆ และชักชวนใ้ครูทุกคนอ่านหนังสือ
 หรือตำราวิชาครู เพื่อรักษามาตรฐานความเน้มนครู และสร้างศรัทธาในอาชีพครู

3. ใ้บริการวัสดุหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน ฯลฯ ให้เพียงพอกับความต้งการ
 ในการศึกษาค้นคว้า จัดใ้มีการเผยแพร่ความรู้คำาวิชาการ และผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อ
 อาชีพครูใ้มากขึ้น และส่งเสริมใ้ครูเข้าเป็นสมาชิกสมาคม หรือชมรมทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อ
 ใ้หันต่อเหตุการณ์คำาวิชาการ

4. ส่งเสริมและสนับสนุนใ้ครูผู้สอนวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบ จัดทำเป็นแบบทดสอบ
 มาตรฐานรายวิชา รวบรวมเน้คคลังข้อสอบไว้เลือกใช้และพัฒนาคุณภาพต่อไป เพราะในการออก
 ข้อสอบแต่ละครั้ง ต้องสิ้นเปลืองทั้งความคิดและเวลาเป็นอันมาก ควรที่จะใ้หน้าข้อสอบเหล่านั้น
 มาปรับปรุงและพัฒนา แล้วนำมาใช้และส่งเสริมใ้กลุ่มโรงเรียนจัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อ
 นำมาใช้วัดมาตรฐานความรู้รวมกันในกลุ่มโรงเรียน

5. ส่งเสริมใ้ครูใ้มีโอกาศศึกษาค้นคว้าทำงานร่วมกันมากขึ้น ในการประชุมครูใ้หมวก
 วิชาแต่ละครั้งทุกเดือน ครูควรใ้ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน และการปฏิบัติ
 งานต่าง ๆ และบันทึกรวบรวมข้อมูลใ้เป็นระบบ

6. จัดใ้มีการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อจ้กชั้นเรียนตามความสามารถตั้งแต่แรก
 ควรจ้กสอนเสริมเป็นพิเศษ และวางแผนการสอนต่างหาก ไ้แก่ใ้เรียนที่มีที่เลวความรู้ต่ำกว่าเกณฑ์
 เพราะในระดับประถมศึกษา บางโรงเรียนใ้มีการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ศึกษาและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้ชัดเจน ปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้มีความเหมาะสม และทำการสอน ตลอดจนการวัดผลประเมินผลโดยตรง เจตนาของหลักสูตร
2. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจ เตรียมการสอน หาเทคนิคและวิธีสอนที่ดีมาใช้ในการสอน เพื่อสร้างบรรยากาศในอาชีพครู
3. หนักศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น เข้าอบรม สัมมนา เข้าศึกษาต่อในระดับสูงชั้น สมัคร เป็นสมาชิกของสมาคมหรือชมรมทางวิชาการ เพื่อจะได้รับข่าวสาร เผยแพร่ความรู้อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาความรู้ให้เป็นผู้ที่ทันต่อ เหตุการณ์และความก้าวหน้าทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไข และหาทางส่งเสริมให้การบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

1. ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ เฉพาะภาษาใดภาษาหนึ่ง เพื่อให้ทราบปัญหาและอุปสรรคเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น
2. ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศในเขตการศึกษาอื่น ๆ
3. ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศของโรงเรียนขนาดต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร
4. ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศในโรงเรียนขนาดเดียวกัน ในกรุงเทพมหานคร กับเขตการศึกษาอื่น